

Magna Carta zoekt zijn hondstrouwe aanhang weer op

van onze verslaggever
Harry de Jong

YORKSHIRE - Behoedzaam zoekt de jeep zich een weg door het eindeloos lege landschap van de Yorkshire Dales. „Kijk,” zegt Chris Simpson en wijst naar het lege land. Dit is de omgeving die mij inspireert voor het schrijven van liedjes.”

Als zanger/gitarist is Chris Simpson ruim drie decennia de spil van Magna Carta, de Britse folkrockgroep die zich in de jaren zeventig uit de anonimiteit speelde met nummers als 'Seasons' en 'Lord of the ages' en zich sindsdien verzekerd weet van een hondstrouwe aanhang in heel Europa. Hoewel de groep inmiddels is gereduceerd tot een duo dat bestaat uit Simpson en zijn echtgenote

Linda, is de fut er nog lang niet uit. Integendeel, de Simpsons ondernemen nog regelmatig tournees over de hele wereld en binnenkort staat Nederland ook weer op het programma. Om het 35-jarig bestaan van Magna Carta te vieren, heeft Chris een driedubbel-cd/dvd samengesteld met oud en nieuw werk van de groep. Liedjes met een tijdloos karakter die balanceren op het snijvlak van pop en folk. Simpson kan op zijn 63e terugkijken op een rijk muzikantenbestaan. Want zonder veel noemenswaardige hits te hebben gescoord, heeft Magna Carta in totaal maar liefst acht miljoen albums weggezet. „En toch heb ik het idee dat Linda en ik er nog lang niet zijn”, filosofeert Simpson aan de keukentafel. „Ons jubileumalbum is alleen

maar een schakel tussen wat is en wat nog komen moet. Vooral de laatste maanden barst ik weer van de inspiratie voor nieuwe liedjes. Maar daar heb ik echt geen pretenties mee. We komen met niets in deze wereld en we gaan met niets. Het gaat erom dat je je in die tussentijd zo nuttig mogelijk maakt. En dat doen Linda en ik met muziek maken en liedjes schrijven.”

„En ik maak mezelf graag wijs dat die liedjes ook ergens over gaan”, vervolgt Simpson. „Ik schrijf over mensen, hun relaties en de natuur.” Hij wijst uit het raam. „Wat dat laatste betreft heb ik hier natuurlijk stof genoeg. Als je de weg oversteekt naar de heuvels, dan kun je zo twee dagen lopen zonder ook maar een huis of een mens te-

gen te komen. Een fascinerend landschap, vol grotten en verlaten loodmijnen. De eerste jaren met Magna Carta was het pure armoede. We gingen op weg in een oud busje om 15 pond te verdienen, maar we maakten minstens 10 pond onkosten. Ik heb toen veel geleerd.”

Een van de nummers die Simpson na jaren nog steeds na aan het hart ligt, is 'Fields of Eden'. Een liedje waarin hij een somber toekomstbeeld schetst. „Maar ik ben ook niet optimistisch over de toekomst”, beaamt Simpson. „Mensen misbruiken de natuur en dat zal de wereld op den duur opbreken. Want als je iets van de aarde afneemt, moet je ook iets teruggeven. En dat gebeurt niet. Mensen als mijn ouders wisten dat. In mijn liedjes zing ik ook over hen.

Zulke sterke mensen zullen nooit meer geboren worden. Ik kom uit een familie waar gepraat werd aan de etenstafel. Tegenwoordig praten mensen niet meer. Ga het maar eens vragen aan een meubelhandelaar. Die verkoopt nauwelijks meer eettafels, want de mensen zitten liever met hun bord op schoot voor de televisie.”

„En daar kan ik dan zo weer een liedje over maken”, grinnikt Simpson. „Want ik zal nooit stoppen met muziek maken. Nou ja, ik zal pas stoppen als ik erachter kom dat mijn liedjes niet meer goed zijn. Maar die dag komt hoop ik nooit.”

Magna Carta speelt op 17 november in de Boerderij, Huizen en op 26 november in de Sint Aegtemkapel, Amersfoort

Gooi- en Eemlander 25/10/05